

forſonet ſig med den Tanke at kunne ſtyde Genſynet til, hvad Folket vil, til Side, ſaa at Folkets Villie i det Høieſte faar en negativ Betydning. Jeg vil haabe dette for Folket, jeg vil haabe det for vort nye Dynaſti, og jeg vil haabe det for vore ærede politiſke Modſtandere ſelv. Naar der er talt om det Forſlag, der her foreligger, og om mulige Ændringer deri for at tydeliggjøre, at det holder ſig indenfor Forfatningens Grændſer, ſaa forſtaar jeg ikke den Tale. Den Tanke maa være opkommen hos Mænd, der ikke nogie nok have fulgt vore politiſke Forhandlinger i de ſenere Aar og ikke have Tillid nok til vort forfatningsmæssige Sindelag. Jeg kan heller ikke ſkjønne, at den Tanke er rigtig, at vi her ſkulde være ſatte til at hævde Landſtingets Rettigheder. Derſom der havde været Noget i Forſlaget derom, vilde jeg antage, at vi egentlig være gaaede udenfor vor Competence, ganſke ſaaledes ſom den ærede Ordſpører og navnlig det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Gaſſen) nu nærmere udviklede. Jeg tror ikke, at Forſlaget til Beſlutning kræver nogenſomhelſt nærmere Forklaring. Forſlaget er ſaa tydeligt i og for ſig, at jeg ikke ſkal komme ind paa Betragtning af, af hvilke Motiver jeg ſtemmer for det. Jeg ſtemmer for det, ganſke ſom det foreligger, men ſelve dette klare Thema er ganſke viſt ſaa omſfattende og rigt, at det ſom viiſt i Dag har kunnet give Anledning til et ſaa glimrende Foredrag ſom det, vi i Dag have hørt af den ærede Ordſpører, og hvortil jeg i det Hele taget kan ſlutte mig. Naar den høitærede Regjering ikke er tilſtede, ſaa er jeg tilbøielig til at opfatte dette ganſke paa ſamme Maade ſom den ærede Ordſpører; at ville opfatte det paa anden Maade vilde, ſaa vidt jeg kan ſkjønne, være en Fornærmelse mod Regjeringen, og det vilde jeg for min Person ikke kunne tage Del i. Jeg har fra forſte Færd ſom Medlem af dette Thing ſtillet mig meget perſonlig velvillig overfor det nuværende, høitærede Miniſterium. Jeg havde det Haab, at dette Miniſteriums Tilværelſe ſkulde bidrage til at føre os ind i ſundere, konſtitutionelle Tilſtande, og at Miniſteriet beſtod af Mænd, der havde beſtente Principer, ſom de ſatte høiere end ſig ſelv. Denne Opfattelse har undergaaet nogen Forandring ſiden den 25de April; men jeg erkjender, at Miniſteriet endnu kunde ønske, inden det tog ſin Beſtemmelse, at faae en Udtaleſe ſom den, der her foreligger i Forſlaget til Beſlutning. Jeg indrømmer nemlig, at der ikke ligger noget ſærligt Miſtillidindgydende i at bevilge Miniſteriet en Heſtelov, en Sufferlov og en Kanonlov, og med Henſyn til Beſæftningsſagen har Miniſteriet i Forveien delviſ taget Braaden fra den Dagsorden, Thinget vedtog i Gaar, ved forud at erklære, at man vilde lade den falde. Her kommer nu Slutningen; her kommer det Ord, ſom jeg antager, at den høie Regjering har ventet paa for at viſe

os, at vore Forventninger om dets konſtitutionelle Sind ſkulde gaa i Opfyldſe. Vel er, ſom ſagt, min Opfattelse af Miniſteriet undergaaet nogen Forandring ſiden den 25de April; men vi have ikke kunnet opgive vore Forhaabninger om, at Miniſteriet vilde bidrage til at tilveiebringe ſunde konſtitutionelle Tilſtande her i Landet, og jeg opgiver nødigt denne Forhaabning. Det er naturligt efter hele Stillingen, at den høie Regjering har ventet maafke med en vis Længſel, det vide vi ikke, paa den Udtaleſe, ſom jeg antager, at det ærede Thing vil vedtage. Efter hvad jeg kan ſkjønne af den ærede Formands Udtaleſer før, er der ikke Flere, ſom have forlangt Ordet, og endnu er der Ingen, der her i Thinget er ſtaaet op for at tage Regjeringen i Forſvar og for at angribe de Grundſætninger, ſom ere nedlagte i dette Forſlag. Det vil være et vidunderligt Fænomen og et Vidneſbyrd om, hvortil vi nu ere naaede, naar det virkelig kan komme til at hedde Berden rundt, at det danſke Folkething enſtemmig har vedtaget en Beſlutning af den Beſkaffenhed, ſom her foreligger, imod Regjeringen og imod Regjeringens System. ſkulde Nogle være borte, ſom maafke ikke ganſke turde tiltræde denne Beſlutning, ſaa er det, at de ere borte, i alt Fald et Vidneſbyrd om, at de ikke have nogen ſtærk Drift hverken til at træde op for Regjeringen eller til at træde op imod de Grundſætninger, ſom ere nedlagte i Forſlaget; thi havde de havt en ſaadan Drift, ſaa vilde de tilviſe ikke have undladt at indfinde ſig her under Mødet. Men jeg finder det ogſaa meget naturligt, at en Del af vore ſædvanlige ærede Modſtandere i denne Sal ikke træde op mod diſſe Grundſætninger; thi det er deres gamle Grundſætninger. Det er gamle Bekjendte for dem; det er de Grundſætninger, hvorpaa de have regjeret over det danſke Folk i flere Aar — med hvilket Held taler jeg ikke om — og det kan jo ogſaa, ſom det blev udtalt før, ligge i den menneſkelige Natur, at man for en Tid kan glemme ſine bedſte og livskraftigſte Ungdomſtanker under andre Vanſteligheder og Beſtræbelſer eller under andre Formaal; men det er heldigviſ ogſaa Noget, ſom ikke er ukjendt for den menneſkelige Natur, at de gamle Grindringer atter dukke op og varſle imod, naar man vil forſætte med at træde op imod ſig ſelv. Sid nu dette maa være et Barſel om, at en ſaadan ny Tid for vore Modſtandere maa komme, hvor Grindringen om deres gamle Grundſætninger bliver ſaa levende, at den binder Munden paa dem, og i alt Fald forhindrer dem fra vedblivende at fornegte Grundſætninger, ſom egentlig, politiſk talt, have ſkabt dem ſelv. Ulfſaa jeg ſtemmer for Forſlaget uden at forlange nogenſomhelſt Ændring med Paafkjønnelse af den Udſylding, ſom Thematet har givet Anledning til, idet jeg anſer dette Forſlag for i ſelve ſin Ordlyd at være ſaa klart og ſaa forſtaaeligt, ſom det behøves.